

لیونی بابل

پیاغلی محمد رسول «یتون»

یاخه شور دی په دنیا کښې
لیو تتوب دی په فضا کښې
یاسور گل ، باغی زینت دی
که به نن وی که به بیا کښې

خوک محنت کړی چه نادار یم
لخینی خوښ و ی چه با دار یم
گوری کښته دی جهان ته
ار ما نجن یم خو نا چار یم

مطلب هېڅ نه معلومېږی
کله گل کله ر ژبېږی
نا معلومه ئی علت و ی
لیونی به پری ناز ېږی

نه بنا یست نه ښکلیتوب شته
لیونی او لیو نمتوب شته
نه خه شور شته د بلبلو
شینکی خال د پیغلنوب شته

مکره شور غوغا تر کله
ته گلله مکره د گلله
د خپل لُخان سره جفا کړی
د چمن په لوری خغاله

خه طوفان دی په هوا کښې
لیونی او به بهیږی
که چمن که طراوت دی
تول اسباب د لیو تتوب دی

خوک دعوه کړی چه هښیار یم
لخینی فخر په خاوند کړی
خوک لا وخیجی آسمان ته
خوک د کښې نه ورته گوری

خوک رالویږی خوک ورلویږی
د چمنه خبر واخله
که دغه ئی حقیقت و ی
نو به خه وایم چه خه کړم

نه مین نه مینتوب شته
نه علت د خاصې مینې
نه و زمه شته د کاکلو
نه د مستی په جبین کښې

و اړ خطا مه شه بلبله
و فادار پر دنیا نشته
بیهوده خله ژړا کړی
لیو تتوب کړ ند یتوب دی